

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio, Sezione seconda, 23.1.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö yhdistetyissä asioissa Telecom Italia Mobile (C-250/02), BLU SpA, väliintulijana Albacom (C-251/02), Telecom Italia SpA, väliintulijana Telemar (C-252/02), Omnitel Pronto Italia SpA (C-253/02), Wind Telecomunicazioni SpA (C-256/02) vastaan Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, nykyisin Ministero dell'Economia e delle Finanze (valtiovarainministeriö) ja Ministero delle Comunicazioni (liikenneministeriö)

(Yhdistetyt asiat C-250/02, C-251/02, C-252/02, C-253/02, C-256/02)

(2002/C 219/09)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio, Sezione seconda, on pyytänyt 23.1.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.7.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua yhdistetyissä asioissa Telecom Italia Mobile (C-250/02), BLU SpA, väliintulijana Albacom (C-251/02), Telecom Italia SpA, väliintulijana Telemar (C-252/02), Omnitel Pronto Italia SpA (C-253/02), WIND Telecomunicazioni SpA (C-256/02) vastaan Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica, nykyisin Ministero dell'Economia e delle Finanze (valtiovarainministeriö) ja Ministero delle Comunicazioni (liikenneministeriö), seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Sallitaanko telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista annetun direktiivin 97/13/EY⁽¹⁾ 6 ja 11 artiklassa se, että jäsenvaltiot asettavat yrityksille, joilla on toimilupa tai valtuutus toimia telepalvelualalla, direktiivissä hyväksytyjen maksujen lisäksi velvollisuuden suorittaa muita maksuja niiden nimikkeestä riippumatta, ja onko tämä mahdollista syrjäntäkiellon periaatteen kannalta arvioiden?
- 2) Sallitaanko direktiivin 97/13/EY 6 ja 11 artiklassa se, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön veroja, maksuja tai muita veronluonteisia suorituksia, jotka kohdistuvat yleisten telepalveluverkkojen rakentamiseen ja tarjoamiseen ja puhelinliikenteen, matkapuhelujen ja matkaviestinjärjestelmien tarjoamiseen yleisölle ja jotka määrätään vaihtelevana prosentuaalisena osuutena ja jotka ovat vaikutukseltaan yhteisön oikeussäännöissä kiellettyjä maksuja vastaavia?
- 3) Voidaanko perustamissopimuksen 2, 3 ja 95 artiklaa ja direktiivin 97/13/EY 12 artiklaa tulkita siten, että niissä kielletään jäsenvaltioita ottamasta käyttöön muita taloudellisia velvoitteita kuin ne, joista on säädetty yhdenmukaistavissa yhteisön oikeussäännöissä, asettamalla Italian markkinoilla toimiville elinkeinonharjoittajille taloudelli-

sesti raskaammat toimintaedellytykset kuin muissa Euroopan unionissa toimiville elinkeinonharjoittajille on kyseisillä yhteisön oikeussäännöillä asetettu?

⁽¹⁾ EYVL L 117, 7.5.1997, s. 15.

High Court of Justicen, Chancery Division, 17.6.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa La Mer Technology Inc. vastaan Laboratories Goemar S.A

(Asia C-259/02)

(2002/C 219/10)

High Court of Justice, Chancery Division, on pyytänyt 17.6.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 15.7.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa La Mer Technology Inc. vastaan Laboratories Goemar S.A seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä tekijöitä on otettava huomioon ratkaistaessa, onko tavaramerkki "otettu tosiasialliseen käyttöön" jäsenvaltiossa direktiivin 89/104/ETY⁽¹⁾ 10 artiklan 1 kohdassa ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla?

Erityisesti kysytään seuraavaa:

2. Onko huomioon otettava se, missä laajuudessa tavaramerkkiä on käytetty niiden tavaroiden tai palveluiden tunnusmerkkinä, joita varten se on rekisteröity jäsenvaltiossa?
3. Onko täysin vähäenkin käyttö riittävää, jos käytön tarkoituksena ei ole ollut muu kuin kyseisten tavaroiden myyminen tai palvelujen suorittaminen kaupallisessa tarkoituksessa?
4. Jos vastaus edeltävään kysymykseen on kieltävä, millä tavoin on ratkaistava se, miten laaja käyttö on tältä osin riittävää, ja onko tältä osin otettava huomioon tavaramerkin haltijan liiketoiminnan luonne ja laajuus?
5. Onko näennäinen tai simuloitu käyttö jätettävä ottamatta huomioon, ja onko erityisesti sellainen käyttö, jonka ainoana tai pääasiallisena tarkoituksena on ryhtyä toimiin mahdollisen menettämiskaavon torjumiseksi, jätettävä ottamatta huomioon?